

2. Konkretisering af ny indkøbsordning i Københavns Kommune (2010-150518)

Indstillingen indeholder forslag til liste over varer og tjenesteydelser, som fremover er omfattet af fælles obligatoriske indkøbsaftaler samt liste over varegrupper der decentraliseres til de enkelte forvaltninger. Indstillingen indeholder desuden forslag til model for institutionernes indkøb.

INDSTILLING OG Beslutning

Økonomiforvaltningen indstiller til Økonomiudvalget,

1. at forslag til liste over varer og tjenesteydelser, der fremover er omfattet af fælles obligatoriske indkøbsaftaler (jf. bilag 1) godkendes,
2. at forslag til model for institutionernes indkøb godkendes, samt
3. at medlemsforslag stillet af Det Radikale Venstre d. 25.03.10 (dok: 2010-185970) med nærværende indstilling anses for håndteret.

Problemstilling

I forlængelse af indstillingen om ny indkøbsordning i Københavns Kommune, som ØU behandlede på møde den 28. september 2010, bad ØU om at få belyst:

- Hvilke varegrupper og tjenesteydelser, der fremover vil være omfattet af fælles obligatoriske indkøbsaftaler samt forslag til liste over varegrupper der decentraliseres til de enkelte forvaltninger
- Hvilke institutioner der vil få mulighed for at handle mere frit, når den nye indkøbsordning træder i kraft.
- Hvordan man definerer varegrupper i forhold til tærskelværdier
- Hvordan BR beslutningerne på området skal håndteres fremover
- Om der kan laves en IT løsning, der kan finde den bedste pris til institutionerne

Nærværende indstilling indeholder forslag til liste over varer og tjenesteydelser, som fremover er omfattet af fælles obligatoriske indkøbsaftaler. Listen er udarbejdet i samarbejde med gruppen af indkøbschefer. Indstillingen beskriver en model for institutionernes indkøb, som er udformet på baggrund af drøftelser mellem Økonomiforvaltningen, Socialforvaltningen, Sundheds- og Omsorgsforvaltningen og Børne- og Ungdomsforvaltningen – der alle er karakteriseret ved at have mange lokale institutioner.

Derudover berører indstillingen spørgsmålene stillet af Økonomiudvalget, om definition af varegrupper, håndtering af BR beslutninger på indkøbsområdet samt en fremtidig IT løsning.

LØSNING

Fælles obligatoriske aftaler

Forslag til liste over varegrupper og tjenesteydelser, der fremover skal være omfattet af fælles obligatoriske indkøbsaftaler, fremgår af bilag 1. Listen er udarbejdet med udgangspunkt i de

principper, der blev godkendt af ØU den 28. september 2010.

Principperne i den nye indkøbsordning, indebærer at indkøb af varer og tjenesteydelser fremover inddeles i ”**decentrale indkøbsaftaler og obligatoriske indkøbsaftaler**”. Hensigten er, at institutionerne skal opleve indkøbsordningen som fleksibel.

Økonomiforvaltningen har fremover ansvaret for de fælles obligatoriske indkøbsaftaler. Varer og tjenesteydelser, der omfattes af fælles obligatoriske aftaler, er karakteriseret ved:

- mulighed for at opnå stor økonomisk gevinst ved indgåelse af fælles indkøbsaftaler – det giver institutionerne en bedre driftsøkonomi og tilvejebringer råderum i.f.m. budgetforhandlingerne
- mindre interesse for institutionerne i at have medbestemmelse – da valg af varer ikke har tilknytning til fagligheden
- fastsat politiske krav, der ønskes overholdt med stor sikkerhed
- behov for ensartet og standardiseret udstyr for at løse opgaverne og sikre koordination i Københavns Kommune (f.eks. IT udstyr, telefoni).

Varer og tjenesteydelser, der er omfattet af fælles obligatoriske aftaler er beskrevet i bilag 1 og omhandler:

1. Bygninger og Service
2. Transport
3. Administration
4. HR
5. Betalingskort til butikskæder

I bilag 2 fremgår en (ikke udtømmende) liste over de varegrupper og tjenesteydelser, der fremover bliver decentrale, herunder de varegrupper og tjenesteydelser, som tidligere var omfattet af en fælles obligatorisk aftale, men som nu foreslås decentraliseret til forvaltningerne.

Denne del af forvaltningernes indkøbsvolumen, der ligger uden for kommunens fælles obligatoriske indkøbsordning, skal håndteres af de enkelte forvaltninger, hvad angår overholdelse af regler om udbudsplicht, herunder indgåelse af indkøbsaftaler, BR-beslutninger mv. I forbindelse med ØU's forespørgsel til BR beslutningerne på indkøbsområdet, vil Økonomiforvaltningen i forbindelse med fremlæggelse af en ny indkøbsstrategi primo 2011, foreslå en forenkling af disse.

Listen over fælles obligatoriske indkøbsaftaler er drøftet på indkøbschefernes møde den 18. oktober 2010 og kvalificeret ud fra indkøbschefernes viden om området.

Københavns Kommune køber ind for ca. 8,8 mia. kr. årligt. Som det fremgik af Intern Revisions rapport, som blev forelagt ØU den 28. september 2010, forefindes der ikke data for, hvordan disse indkøb fordeler sig på varegrupper.

I bilag 1 er der inden for hver varegruppe og ydelse forsøgt estimeret et samlet omsætningspotentiale. Omsætningen for de varegrupper som på nuværende tidspunkt ikke er omfattet af en fælles obligatorisk aftale, er estimeret med udgangspunkt i et SAS-udtræk, som på bedste vis gennemgår alle kommunens fakturaer og prøver at genkende produkterne. SAS-udtrækket

kan dog være behæftet med stor usikkerhed og omsætningspotentialet skal derfor ses som et groft estimat. Omsætningen for de varegrupper, der allerede er omfattet af en eksisterende fælles obligatorisk aftale, er estimeret ved brug af den business case, som er udarbejdet i forbindelse med det pågældende udbud. Omsætningspotentialet for disse områder er således baseret på gamle data og kan derfor have ændret sig siden udbuddet, men usikkerheden må dog anses som værende mindre end for de områder, der ikke allerede er omfattet af en fælles obligatorisk aftale.

Model for institutionernes indkøb

Forvaltningerne har det overordnede ansvar for indkøb indenfor forvaltningerne. Inden for de decentrale indkøb, der dækker over de varer og tjenesteydelser, der ikke er omfattet af fælles obligatoriske indkøbsaftaler, kan institutionerne købe ind, hvor de vil - når de er under tærskelværdierne og over tærskelværdierne køber de ind:

- Ved brug af indkøbskort til alle varer i udvalgte butikskæder, hvor Københavns Kommune har aftaler
- Ved brug af indkøbsaftaler indgået af forvaltningen
- Ved brug af statslige aftaler, ski-aftaler, fælles kommunale aftaler mm

Ved en definition af varegrupper i forhold til tærskelværdier er det som udgangspunkt den ordregivende myndighed dvs. Københavns Kommune, der beslutter hvordan en varegruppe udbydes. I konkurrencestyrelsens vejledning hedder det at: "Værdien af flere kontrakter skal lægges sammen ved vurderingen af tærskelværdien, når der er tale om indholdsmæssig sammenhæng mellem leverancerne". Udbudsdirektivet beskriver ligeledes vareindkøb som; "et projekt, der tager sigte på anskaffelser af ensartede varer. Hvordan den fremtidige definition på varegrupper bliver præcis, er i øjeblikket under afklaring, men vil afhænge af den konkrete sag.

Institutionsstrukturen i de enkelte forvaltninger er meget forskellig og det beror på en konkret vurdering om en institution kan betragtes som værende under de i lovgivningen fastsatte tærskelværdier i forbindelse med et konkret indkøb i forhold til EU lovgivningen og den nuværende tilbudslov.

Hvorvidt en institution kan defineres som en uafhængig indkøbs enhed og samtidig anvende indkøbskort til dagligvarekæder, som kommunen har indgået aftaler med, er tvivlsomt, men muligheden vil blive drøftet med konkurrencemyndighederne snarest.

Ud fra de elementer som Konkurrencestyrelsen har angivet som vejledende ved vurderingen af, om en enhed betragtes som reelt uafhængig i sin kompetence til at indgå kontrakter, har **Børne- og Ungdoms- forvaltningen** beskrevet at, "trods den kommende klyngestruktur løftes madordninger på institutionsniveau, både hvad angår budget og opgaveløsning. Denne enhedsdefinition vil tilsvarende give en større fleksibilitet ved øvrige indkøb af f.eks. bleer, legetøj, hobbymaterialer etc." Det kan på den baggrund undersøges med Konkurrencestyrelsen, om institutionerne hermed kan opfattes, som uafhængige indkøbs enheder. Men der er under alle omstændigheder behov for udbud af fødevarer, da en tommelfingerregel i BUF siger, at institutioner over 35 børn overskrider tærskelværdierne, hvad angår fødevarer. Hvis institutionerne overskrider tærskelværdien på en varegruppe som fødevarer, vil den dog stadig have frihed til at foretage indkøb på øvrige varer som legetøj og hobbymateriale frit.

Sundheds- og Omsorgsforvaltningen oplyser, at deres institutioner i langt de fleste tilfælde er af sådan en størrelse, at de vil ramme tærskelværdierne og der vil derfor fortsat være behov for

indkøbsaftaler. På nogle områder, f.eks. beskæftigelsesmidler, vil institutionernes indkøb dog være under grænsen. Det er muligt at andre områder vil falde udenfor tærskelværdierne, når de endelige definitioner på varegrupper kendes. SUF har endnu ikke nogle konkrete bud på, hvad det evt. kan komme til at betyde for deres institutioner.

Socialforvaltningen oplyser, at det for mange af forvaltningens institutioner kan være relevant, at kommunen indgår en fælles obligatorisk aftale med en eller flere dagligvarekæder hvortil institutionerne får et købekort. Aftalen bør indgås for hele kommunen så de enkelte forvaltninger ikke skal foretage det samme udbud.

Der foreslås på denne baggrund en model for institutionernes indkøb med en todelt løsning:

- En udbudt aftale om et indkøbskort til en eller flere dagligvarekæder. Dette giver mulighed for pædagogisk inddragelse af børnene/beboerne, også hvad angår indkøb. Samt at små institutioner f.eks. udflytterinstitutioner kan handle fødevarer i supermarkedet.
- Indkøbsaftaler målrettet større institutioner. F.eks. rammeaftale med professionelle totalleverandører om fødevarer, der kan levere til døren, tilgodeser de store institutioner med ca. 80 børn eller mere. En rammeaftale betyder, at institutionerne ikke på forhånd er forpligtede til at aftage en vis mængde varer.

Modellen for institutionernes indkøb vil blive drøftet med Konkurrencestyrelsen.

Ny IT-løsning

Økonomiudvalget behandlede d. 28.09.10 indstillingen om et nyt IT system til indkøb. Der er afsat 1.5 mio. i budget 2011 til forbedring af systemet. IT systemet skal målrettes brugerne i form af en netbutik. Økonomiforvaltningen arbejder på at finde et IT system, der vil gøre det muligt at finde de bedste priser blandt aftalerne.

DEN VIDERE PROCES

CI W bi 1 - fæob aft 2 - decentrale aftaler	1. januar 2011	De fælles indkøbsaftaler flyttes fra Koncernservice til Økonomiforvaltningen for at give området øget ledelsesmæssigt fokus	aus Juhl /Bjarne inge lag Forslag til lles ligatoriske aler Liste over
	Primo 2011	ØU og BR forelægges ny indkøbsstrategi, herunder forslag til revision og forenkling af de af BR fastsatte politikker på indkøbsområdet samt endeligt forslag til model for institutionernes indkøb. Ligeledes vil spørgsmålet om socialøkonomiske virksomheder blive inddraget i indkøbsstrategien.	
	Ultimo 2011	ØU forelægges resultat af tilfredsmåling hos institutioner, samt status for implementering af ovenstående handleplan	

Økonomiudvalgets beslutning den 09.11.2010

Anne Vang (A) fremsatte følgende ændringsforslag (3): "Socialdemokraterne foreslår et nyt at-punkt med følgende ordlyd:

"at Økonomiudvalget anbefaler, at Socialforvaltningen, Sundheds- og Omsorgsforvaltningen og Børne- og Ungdomsforvaltningen i forbindelse med sagens behandling i januar 2011 fremlægger deres konkrete implementeringsplaner for Økonomiudvalget, herunder en beskrivelse af ressourcer og kompetencer."

Indstillingen blev godkendt med det stillede ændringsforslag.

På baggrund af drøftelserne i Økonomiudvalget konkluderede Anne Vang, at et enigt Økonomiudvalg ønskede, at Økonomiforvaltningen skal genoverveje om indkøb af conferencefaciliteter skal være decentralt i stedet for - som foreslået - centralt indkøb, og at ordningen skal være implementerbar før Økonomiudvalget / Borgerrepræsentationen beslutter den. Derudover anmodede Økonomiudvalget om, at Økonomiforvaltningen i den kommende indstilling beskriver, hvordan man definerer socialøkonomiske virksomheder og afklarer hvordan sådanne virksomheder skal håndteres i forbindelse med udbud. Området skal eksemplificeres.

